

Markó Tibor neve kevesek előtt hangozhat ismeretlenül. A rali több területéről ismerhetjük őt: hol versenyeket rendez, hol egy mikrofonba beszél és beszél, hol egy versenyautó „jobb egyében” ténykedik. Eddig még RSB tag is volt. Már nem az.

- Szerettél vagy nem szerettél RSB-tag lenni?

- Ez így nem lefordítható.

- Leváltásnak éled meg, vagy nem?

- Nem leváltásnak élem meg. Úgy gondolom, hogy a magyar rali sportban – akár a hétköznapi életben is – nem pozíciók, hanem feladatok vannak. Feladatok vannak, amelyeket olykor áldozatot hozva, alázattal kell elvégezni, de sajnos akadnak olyanok is, aki ezt nem így látják. Éppen ezért úgy gondolom, hogy elkeseredésre nincs különösebb okom. Kassai Andrással leültünk beszélni és elmondta, hogy mik a terveit. A rendezői képviselet oldaláról más is felvetődött, nem csak én. Az ő terveiben az szerepelt, hogy olyan ember kerüljön az újra felállított RSB-be a rendezői oldalról, aki az adott feladatnak természetesen jól meg tud felelni. Mivel tudjuk, hogy Lakatos Róbertről van szó, nem fogom agyondicsérni, de nyilván való, hogy nálam több tapasztalata van és talán nagyobb rálátása bizonyos dolgokra, mint nekem. Ezt a „cserét” nem tragédiaként élem meg. Ez nyilvánvaló dolog. Nekem van még mit tanulnom és szeretnék is tanulni. Robi úgy gondolom, hogy jobb helyen van ott, mint én voltam, de ezzel nem azt állítom, hogy én feleslegesen ücsörögtem ott. Merem remélni, hogy a rendelkezésemre álló tudással és információkkal, azzal a szándékkal, ahogy én ott, az RSB-ben képviseltem a rendezői oldalt, amely nyilván nem csak a rendezőket érintő kérdésekben volt érdekes, hanem minden egyes kérdésben, ezt a feladatot jól végeztem el és nem azért alakult így, mert éppen elégedetlenek voltak velem, hanem mert más irányban gondolkodott a szakágvezető, amit én maximálisan támogattam.

- ... talán egyébként sem mondhatjuk azt, hogy időmilliomos volnál, hiszen elég sokat szoktál vállalni. Idén hány verseny vár rád?

- Nyilván nem így mérik, hogy az a nagy király, aki 62 versenyt rendez, bár biztos ilyen is van. Ez tavaly sem volt másként, hiszen Lakatos Robival elég szorosan dolgozunk együtt, mondhatom, hogy az eddigi leghúzóssabb évünk volt 2007. Két plusz versenyt vállalt a nyakába és ebből a tortából nekem is jutott bőven, hogy legyen, és működőképes legyen a magyar bajnokság. Gondolok itt a Duna Rallyra és a Szombathely Rallyra. Azt sikerült túlélnünk több-kevesebb sikerrel. Az idei esztendő túl nagy meglepetést már nem tartogat, szeretném jól végezni a dolgomat. Mindemellett természetesen, amennyiben szükség lesz rám akármilyen területen, nagyon szívesen csatlakozom az RSB-hez meghívottként vagy bármilyen szerepkörben. Kassai András utalt is rá, hogy nem szeretné elválni ezt a köldökzsinórt és hogy számít rám a jövőben is. Állok rendelkezésre természetesen. Hogy a kérdésre is válaszoljak, valóban nem fogok unatkozni, hiszen Robival együtt dolgozom rögtön az évadnyitó Eger Rallye-n. Lóg a levegőben még egy projekt, amit szeretnék megvalósítani, ezzel is tolvá a Magyar Rally Bajnokság szekerét, de az még egyelőre nem fix. Ezen kívül augusztusban egy Rallye2 OB és RTE és Historic közös verseny vár még rám, a Baranya Kupa, ahol újítani fogunk és nagyon remélem, hogy jól fog sikerülni. Előtte még lesz egy Veszprém Rallye, szintén a Lakatos Róbert által elkövetett verseny, aztán jön az én nagy falatom, a Nyirád Rallye októberben. A versenyek között ez a legújabb szülött számomra és természetesen szeretném nevelgetni szépen.

- Te idén már elkezdted a ralizást, ugyanis Monte Carlo-ban kint voltatok Holczer Danival, akinek navigáltál...

- Igen, szerintem a vébé a csúcs. Tudtuk hogy nehéz lesz, nagy álmom volt, örülök, hogy megoldottuk. Remélem legalábbis, hogy nem vallottam nagyon szégyent...

- Év közben erre lenne egyébként időd, hogy navigálj?

- A tavalyi esztendőben előfordult, hogy az Eger Rallye-t követően a második OB-n, Miskolcon versenyzésre szántam el magam szintén Holczer Dani felkérésére. Idén szerintem ez már egy kicsit neccesebb lenne, úgyhogy nem látok rá túl nagy esélyt.

- Vezetési ambícióid sosem voltak?

- Dehogynem! De azt még időben kikezelttem. Voltak azért próbálkozások, de semmi komoly. Úgy alakult az életem, hogy a versenyszervezés kapott komolyabb hangsúlyt. Amíg a versenyzésre volt lehetőségem csináltam, ez is nagy szerelem volt jó pár éven keresztül, aztán elkezdtek a gyertyát a másik végén is égetni és az egyiket ki kellett oltani. S úgy érzem nem döntöttem rosszul, pláne, hogy időnként azért jut egy-két morzsa a versenyzői életből is.